

Simon Barry Interview NL

Bryan (gastheer) 0:22

Dus in de aflevering van deze week van Be more super the podcast, verwelkomen we een geweldige gast terug. Hij is bedenker, showrunner, regisseur en schrijver van Warrior Nun op Netflix. Het is Simon Barry, welkom terug in de show, meneer.

Simon Barry 0:36

Goed om terug te zijn, Brian. En bedankt voor de introductie. Natuurlijk ben ik het niet alleen, het is een heel leger van mensen die de show schrijven, regisseren en maken. Dus hoezeer ik het vertrouwen ook waardeer, ik ben gewoon de leider van het hele circus.

Bryan (gastheer) 0:53

En ik heb geprobeerd zoveel mogelijk van hen in de show te krijgen, zowel voor als achter de camera, omdat het terecht een enorme teamprestatie is. En het team is gewoon geweldig in wat ze hebben bereikt. Het is gewoon uitstekend. Het is fantastisch. Maar ik wilde allereerst zeggen, gefeliciteerd met het feit dat ik hier een klein schuifje heb om, felicitaties op te stellen voor de hoogte één van de hoogst gewaardeerde shows op Netflix, met 100%. Van de critici en 99% voor het publiek. Ik bedoel, dat moet geweldig voelen als showrunner dat een show zoveel respons krijgt.

Simon Barry 1:30

Ja, het is erg, het valideert het werk dat je erin steekt zeker. En het maakt je vooral ik bedoel, de critici, het is heerlijk om kritische recensies te krijgen, maar ik ben meer ik denk, verheven en verheven door de reactie van de fans in de reactie van het publiek dat we hen iets gaven dat ze wilden, en dat ze genoten, en dat ze werden vermaakt door en uitgedaagd door. En dat is natuurlijk heel bevredigend, want ik heb shows gemaakt waar dat niet gebeurde. En het is niet dit en het is een heel ander gevoel. Dus dit is heerlijk.

Bryan (gastheer) 2:05

Maar je hebt een aantal shows gehad die een grote schare fans hadden, zoals Van Helsing en Babylon, wat ik een geweldige serie vond. Dus doe jezelf niet tekort. En natuurlijk ook Ghost Wars, wat ik geweldig vind. En het is net vertoond op crackle. Ik denk dat en dat, nogmaals, is een geweldige show. Dat is het echt. Dus je hebt duidelijk de Midas touch met de meerderheid van hen. Seizoen 1 liet ons achter met een cliffhanger. En wat een cliffhanger. Maar terwijl we een geweldig seizoen twee kregen, en je begon seizoen twee te filmen tijdens de pandemie. Dus hoe uitdagend was dat vergeleken met het filmen van seizoen één? En wat waren de grootste uitdagingen?

Simon Barry 2:59

Nou, het seizoen is grappig omdat we na seizoen één zo graag in heel Zuid-Spanje filmde dat seizoen twee, het plan was om echt, we zouden de show op pad nemen, als je wilt, we zouden een show maken die het kat en muis deel van het verhaal in beweging hield en dat we zouden proberen te filmen op al die verschillende locaties in de loop van seizoen twee en natuurlijk met COVID. Netflix legde de hamer neer en zei Nope, je beweegt niet, je blijft op één plaats. En dat is het. En je zult alleen kunnen gaan filmen op een afstand van die hub. Geen overnachtingen, geen reizen. En zo werd Madrid in zekere zin onze de facto studio omdat we niet uit Madrid konden verhuizen, we konden alleen dingen in de omgeving van Madrid vinden die geschikt waren. Dus moesten we heroverwegen hoe het verhaal zich zou ontfouwen. En we moesten het naar Madrid brengen als een meer centrale locatie in plaats van een reizende show. Dus dat was de enige grote verandering, verhaaltechnisch gezien. Het beïnvloedde ons niet echt vanuit het oogpunt van het verhaal, maar het beïnvloedde wel de manier waarop we filmde omdat de massaprotocolen en de COVID-kosten die verbonden zijn aan de kosten van het maken van de show iedereen nerveus maakt over de kosten van het maken van TV, omdat je hier al mee bezig bent. Weet je, er wordt je al verteld, als producent, dat je de show op een bepaald prijspunt moet brengen met een bepaald aantal kijkers om een goede formule voor ons te zijn. Juist. En dus als je al weet dat je op het randje van winstgevendheid of tenminste acceptatie zit, om erachter te komen dat je 15 of 20% meer moet uitgeven aan COVID kosten beangstigt je omdat je denkt hoe gaan we dit verzachten in de formule van ons succes, en ook maak je je zorgen over, weet je, gewoon mensen die ziek worden bij de mensen waar je mee werkt en om geeft. En je wilt ze niet in een positie brengen waar ze risico lopen. Dus al deze zaken gingen gepaard met, weet je, alles en dan gewoon de, de, de kwesties van het werken met maskers en, en het werken in omgevingen die inherent, weet je, gevaarlijk zijn, er is altijd gewoon een extra laag van stress. En op één, we waren, zou ik zeggen, vergeleken met andere shows waarover ik anekdotisch heb gehoord, hebben we het waarschijnlijk heel, heel goed gedaan, omdat we minimale verstoringen hadden, vergeleken met andere shows. Maar we hadden wel grote verstoringen in onze kleine wereld die ons echt in de war brachten en ons dwongen om, je weet wel, zeer snelle beslissingen te nemen en dingen te veranderen op manieren die niet gepland waren. En dat is altijd bij een filmopname, het is altijd wanneer je het plan moet laten vallen dat je echt nerveus en bang wordt, want het plan is echt je veiligheidsdeken. En als je het weg moet gooien, beseft je dat de chaos het plotseling overneemt en niet noodzakelijkerwijs de beste manier.

Bryan (gastheer) 6:17

Waren er ook Tom Cruise momenten op de set? Of heeft iedereen zich netjes gedragen?

Simon Barry 6:26

Nee, ik bedoel, we hoefden niemand uit te schelden. De mensen waren heel braaf. Het leuke van Madrid, natuurlijk, en fotograferen in de zomer was dat het meeste leven zich buiten afspeelde wat betreft je sociale je niet-werktijd. Dat geeft je in ieder geval de illusie van veiligheid, want in de meeste restaurants zit je in de frisse lucht en niet in een afgesloten ruimte. Dus dat deel, denk ik, gaf ons zeker een voordeel. Want, weet je, we vroegen mensen niet om naar binnen te gaan, of in ieder geval helemaal niet, als je uit eten ging, of uitgang met vrienden. Na het werk zou je waarschijnlijk meer dan

waarschijnlijk op een plek zijn die binnen en buiten was. En je kunt ervoor kiezen om buiten te zijn, wat goed is.

Bryan (gastheer) 7:13

Het moet zo leuk zijn. Zo filmen nu, vergeleken met de pandemie tijden, dingen moeten een stuk makkelijker gaan. Nu, vergeleken met

Simon Barry 7:23

omdat ik alleen gefilmd heb. Ik ben niet meer op een set geweest sinds seizoen twee. Dus ik weet het niet. Ik bedoel, ik ben wel op andere sets geweest. En het is nog steeds denk ik een bewustzijn dat de pandemie het virus serieus genomen moet worden op een werkplek. Omdat, vooral in de film, als een acteur ziek is van COVID, het de productie stil legt. En er is geen, er is heel weinig. Dus ik denk dat mensen het nog steeds serieus nemen. Ik denk omdat de verzekeringsmaatschappijen hen verteld hebben dat ze het ook serieus moeten nemen.

Bryan (gastheer) 7:59

Nou, ik denk dat je het kunt zien in de vorm van stunts. Weet je, dat is de reden waarom we stuntteams hebben, want als een van de acteurs gewond raakt tijdens een stunt, weet je, dan zijn ze buiten actie. En dat kost geld en dan verleng je de opnametijd. Dus in seizoen twee maken we kennis met enkele nieuwe gezichten. Jack Amina om er een paar te noemen. Je was nauw betrokken bij de casting, weet je, in seizoen één, hoe was het casten van die personages voor seizoen twee? Ik bedoel, hoe ging het?

Simon Barry 8:31

Het ging heel soepel, moet ik zeggen, ik denk dat als je een geweldig castingteam hebt, en dat hebben we met Suzanne Smith, en Lucy Linux, Suzanne zat in Londen, Lucy zit in Barcelona, we hebben echt heel goed samengewerkt, hun middelen gecombineerd en het beste onontdekte talent in Europa gevonden. Dus als je daar kunt beginnen, wordt alles beïnvloed door die beslissing. En die twee, casting directors zijn zo goed in wat ze doen en brengen je zo'n grote overvloed aan talent, dat het eigenlijk is wat ik leuk vind, als ik keuzes moet maken, ik een zeer moeilijke keuze moet maken krijg ik, weet je, ik voel me erg goed als het ofwel een zeer, zeer voor de hand liggende keuze is of een zeer moeilijke keuze, omdat iedereen zo goed is. Je hoopt altijd op de voor de hand liggende keuze. En zeker met Jack. Hij was de perfecte mix van iemand die we wilden als performer die de capaciteiten had om dit soort prestaties te leveren. Maar hij had ook de uitstraling dat wanneer het publiek ontdekte wie hij was, dat hij eigenlijk Julian's zoon Michael was, dat ze zouden zeggen Oh, ja, dat geloof ik helemaal. Dat is de volwassen versie van die kleine jongen. En dat is een zeer dat is wanneer je casten natuurlijk, om dingen die criteria voor het publiek. Eén is dat ze een geweldige acteur zijn en twee, dat ze zich legitiem voelen, gebaseerd op het verhaal, dat is echt geweldig. Dus we hadden geluk en waren daar heel dankbaar voor, het kwam meteen naar voren als een geweldige optie voor Yasmin, meteen vanaf het begin, ze bracht dit licht. In haar, ze is zo in persoon, ze heeft deze prachtige

levendige benadering van het leven, dat is dat perfect vertaalt naar Yasmine. Dus dat was, dat was ook een no brainer. En we hadden ook veel geluk met Siddiqa, die zuster Dora speelt, die pas laat kwam, maar een ongelooflijk stunttalent was. We hadden haar gevraagd, weet je, om te zeggen, hé, we hebben iemand nodig die kan doen wat jij doet als stuntartiest, maar ook dit personage wordt dat aan het eind moet opduiken en echt een stempel moet drukken. En dat was ook een mooie ontdekking. Dus al die, dat hele proces is altijd lonend als je weet dat je iemand gevonden hebt, en zij jou, en het wordt een geweldige relatie.

Bryan (gastheer) 11:15

Ik bedoel, hij is geweldig gecast. En ik moet zeggen dat het personage gewoon geweldig is. Ik bedoel, als je ooit vastzit aan een idee voor je volgende project, ik sprak met Mina. En ze zei dat toen ze vlogen, voor het filmen, ze zich moesten afzonderen voor een bepaalde tijd. En ze zat de hele dag, elke dag op het balkon. En ze zou op afstand met Jack praten. En toen dacht ik aan een film over twee mensen die tijdens de pandemie verliefd worden op de balkons, maar elkaar nooit persoonlijk ontmoeten. Dus heb je ooit vastgezeten, weet je, wie je moet casten voor Mina en Jack? Denk je dat het helpt om onbekenden te casten? En dat zeg ik op de meest liefdevolle manier? Want, weet je, als je die grote acteurs hebt, denk je dat het helpt voor de geloofwaardigheid van de personages? Misschien mensen die niet zo bekend zijn als sommige acteurs?

Simon Barry 12:16

Nou, ik denk, esthetisch, en soort van, vanuit het oogpunt om het magisch realisme van de show levend te houden, ja. Maar het is ook, ik bedoel, vaak is het een economische realiteit, weet je, het is niet iets dat je noodzakelijkerwijs altijd zegt, Oh, dit is dit is een functie van een strategie. Het wordt meestal gedreven door een pot geld die je hebt en hoeveel er nog in zit. En ook, of je kunt, ik persoonlijk, vind het leuk, ik, ik ben het soort filmmaker dat graag nieuw talent vindt en het omarmt, en het verheft en naar de wereld brengt. Ik denk dat dat zo leuk is. En tegelijkertijd werk ik ook graag met acteurs die bekend zijn omdat ze zo goed zijn in wat ze doen. En toen ik met Vincent Denorfia werkte, was het elke dag een plezier, want hij is zo toegewijd, en getalenteerd, en heeft gewoon een geweldige benadering van het proces dat het geweldig is. Maar ik denk dat bij een show als Warrior Nun, in het bijzonder, een show die in dit fantasie-universum, als je wilt, als een mythologie die zijn eigen is, is het, denk ik, gemakkelijker om dit gevoel van, van, een soort van een realisme, als je wilt, wanneer je niet wordt afgeleid door een acteur die in een zijhoen andere dingen is geweest en je uitzicht, kun je, denk ik, een meer opgeheven wereld, weet je, op een manier die voelt een beetje als zijn eigen ding. Weet je, het is zijn eigen. Het is geen afgeleide van iets anders. En ik wil ook vermelden dat Richard Clothier, die Kardinaal Foster speelt, toen we gingen auditie doen, hij deed een zelftape. En toen hij auditie deed, deed hij het meest verbazingwekkende ding in zijn auditie dat ik mijn kantoor moest verlaten en mensen binnen moest halen om hen te laten zien wat hij had gedaan in een auditie, wat gewoon een fenomenale overgang was in een van de scènes die en hij is ook geweldig om mee te werken. Dus ja, ik denk dat en ook voor mij, ik heb het gevoel dat deze acteurs ook komen met dit hoofd van stoom. Ze willen jou en het publiek bewijzen dat ze deze kans en de show waardig zijn, en dat is ook spannend, en ik denk dat je in zo'n situatie een echt gepassioneerde prestatie krijgt. En ik heb gewerkt met acteurs van naam, weet je, die niet altijd, weet je, niet als

regisseur of als showrunner. Maar toen ik cameraman was, werkte ik met enkele acteurs die vanwege hun roem of hun bekendheid naar mijn gevoel niet zo hard werkten als de regisseur wilde en niet de inspanning of aandacht gaven die de show beter had kunnen maken. Weet je, dat heb ik gezien en dat wil je nooit op je set?

Bryan (gastheer) 15:36

Nee, nee, natuurlijk. Natuurlijk niet. Maar ik bedoel, kijkend naar seizoen twee, we hebben maar acht afleveringen. En David Hayter had ik onlangs in de show, David hook, dat kan niet David. Zeker, we snaken. Ik voelde me echt slecht. Ik ontmoette hem in Manchester net voor Chris Kerstmis, en letterlijk ligt op deze conventie was een mijl lang. Dus ik dacht ik wacht in de rij, want ik wilde hem uitnodigen voor de show. En ik ging naar boven, en ik wilde hem iets laten signeren. En letterlijk, er was niets. Ik wilde hem laten tekenen, snel Warrior Nun. En alles wat ik kon zien op deze tafel was Solid Snake. En ik heb het spel nooit gespeeld. En ik voelde me zo schuldig. Dus gelukkig vond ik een watchman foto. Dus die moest ik natuurlijk laten signeren, want dat is inderdaad een epische, epische film. En hij zei dat Netflix maar acht afleveringen had begroot. Dus met in gedachten dat je eerder hebt gezegd, dat je seizoen twee in mei 2020 hebt geschreven. Als ik het goed heb, hoe beïnvloedde dat het vertellen van het verhaal, wetende dat het van tien afleveringen naar acht ging?

Simon Barry 16:53

Nou, we wisten dat het naar acht zou gaan in de schrijfkamer. Omdat het mandaat, het Netflix mandaat was niet het was niet een budgettair ding het was Netflix was al hun shows verschuiven naar acht afleveringen seizoenen, hun studio shows moet ik zeggen, niet de shows die ze verwerven, en rebooten en uitzenden, maar de shows die ze maken in huis als een studio. Dus we wisten dat Netflix had besloten om deze verschuiving over de hele linie te maken. Het was niet, was niet iets dat Warrior Nun werd gestraft voor iets we probeerden gewoon, we bestonden lang genoeg om te zien gaan van 10 naar 8 voor iedereen. Dus uiteindelijk is het gewoon een functie van hoe je het verhaal opbreekt. Typisch, in de schrijfkamer, weet je hoe de show gaat beginnen, je weet hoe het gaat eindigen en je vult het midden in wat betreft plot en karakter zodat elk van die hoofdstukken stuwend en onderhoudend is, en genoeg informatie geeft om je naar het volgende te brengen. Dus, het opdelen in acht versus tien was gewoon een functie van wat nodig was, het veranderde niet echt het verhaal dat we in gedachten hadden, het betekende alleen dat we het in acht uur comprimeerden in plaats van tien. Dus wat dat betreft, had het geen grote invloed op ons, denk ik, vanuit het oogpunt van het verhaal, het goede was dat we hetzelfde budget hadden van seizoen één naar seizoen twee. Dus we konden het geld spreiden over acht afleveringen in plaats van tien, wat betekende dat elke aflevering een beetje meer budget kreeg. Dus omdat we dat bedrag afschreven, en, weet je, het was ook belangrijk, omdat we dat extra geld nodig hadden omdat Madrid duurder was om te filmen dan Zuid-Spanje. En ook omdat we te maken hadden met een pandemie, wat ook verborgen kosten met zich meebracht. Dus het hielp ons, maar vanuit het oogpunt van verhalen vertellen, ik bedoel, het is altijd leuk om meer afleveringen te hebben, want je wilt meer verhaal te vertellen hebben. Maar het maakte deel uit van het proces vanaf het begin van het schrijven van seizoen twee. Dus het was nooit iets waar we mee moesten worstelen.

Bryan (gastheer) 19:05

Ik bedoel, je ziet vaak shows waarvan je vaak denkt dat ze eigenlijk iets korter zouden kunnen, weet je, het voelt alsof ze die elastiek uitrekken. Dus ik moet zeggen dat seizoen twee absoluut een schot in de roos is. En het stopte voor geen enkele aflevering. Echt niet. En voor dit seizoen, moet ik zeggen dat Lilius verhaal ongelooflijk was. En haar karakter is gewoon geweldig. Ik bedoel, wat vond je van dat verhaal van de schrijverskamer tot hoe het op het scherm kwam? En welk personage in seizoen twee was voor jou het leukste om te ontwikkelen op het scherm?

Simon Barry 19:46

Nou, we wisten denk ik al vroeg dat die kleine boog, gebaseerd op wat er met haar gebeurde in seizoen één, iets was waarmee we echt iets interessants konden doen en iets dat een beetje onvoorspelbaar en verrassend was voor het publiek. Plus de bovennatuurlijke aard van wat er met haar gebeurde betekende dat we wat plezier konden hebben met dingen als de vleugels en haar vermogen om te teleporteren, we wisten dat we daarin wilden investeren en het in de show wilden brengen op een manier die Lilith haar eigen verhaal, haar eigen reis gaf die zo interessant was als we het konden maken, en ik denk dat we dat bereikt hebben. En ik denk dat het voor Lorena ook leuk was om Eve te zijn, omdat ze helaas een beetje gescheiden wordt van de hoofdgroep, wat vervelend is als je deel uitmaakt van een ensemble, maar tegelijkertijd was de spotlight op haar gericht op een manier die anders misschien niet was geweest. Dus het gaf haar de kans om dingen te doen die ze anders misschien niet had kunnen doen als ze bij het ensemble was gebleven. Dus ik denk dat dat bevredigend was. Ik bedoel, de vraag was, welk personage? Heb ik het meest genoten? Zoals? Dat is een moeilijke vraag, want er zijn er zoveel. Het is erg moeilijk om er één te kiezen. Omdat ze allemaal hun momenten hebben, weet je, en de wil en jij, we wilden echt manieren vinden om ieders karakter wat scherper in beeld te brengen met moeder Superior. En haar flashback verhaal en hoe ze de halo verloor. En dan met haar bijna dood ervaring, en met Camilla, je weet wel, die de rol op zich neemt van meer front en centrum in de groep, natuurlijk met Ava omdat zij het hele seizoen was opgebouwd rond Ava die meer een actieheld was en ik ben meer bewust geïnvesteerd in de plot richting zij controleert de manier waarop het verhaal wordt verteld veel meer dan in seizoen een. Ik bedoel, iedereen had, denk ik, een interessant verloop, en ik hou van de manier waarop Kristina via Beatrice, die relatie zich langzaam ontwikkelde. Het is echt moeilijk voor mij om er één te kiezen. En ik denk dat het moeilijk kiezen is omdat we zoveel tijd hebben besteed om ervoor te zorgen dat niemand teleurgesteld wordt. Geen enkel personage blijft doelloos rondlopen in de show, we proberen er altijd voor te zorgen dat iedereen wordt bediend. Dus ik kan er niet echt één kiezen. Ik bedoel, ik denk in termen van aan het eind van de dag, toen ik seizoen twee keek, ik hou van de Lilith sequenties op een manier omdat de elk daar is ze zijn allemaal heel anders in de context van de show. Dus het haalt je uit het hoofdverhaal op manieren die ik echt leuk en onderhoudend vind. En weet je, door de moeilijkheid van het filmen van sommige van haar scènes vanwege de VFX component van teleportatie in de vleugels. Het was in sommige opzichten het meest uitdagende om te filmen. En dat is leuk voor mij persoonlijk als nerd en technicus. Behalve dat ik een verhalenverteller ben, hou ik van de technische uitdaging om scènes te doen zoals het einde van aflevering één waar ze door die kerels heen teleporteert en ze allemaal doodt. En dan het gevecht met de vleugels met Ava. Het is alsof het

een puzzel is die je moet kraken en op vele niveaus met een groep mensen waarmee je graag samenwerkt en die allemaal hetzelfde probleem met je proberen op te lossen, wat ook heel leuk is.

Bryan (gastheer) 23:20

Ik bedoel dat ik Michael Black Black Born en de ambassade een groot applaus moet geven omdat het werk dat zij hebben gedaan elke aflevering letterlijk filmhulpjes zijn, het zijn letterlijk de effecten. De visuals vond ik verbluffend. In elk opzicht waren de vleugels en mijn favoriete scène was die vechtsce ne met Lilith met de teleport op de manier waarop die werd gefilmd. Het is gewoon een ander niveau van episch. Dat is het echt. Ik bedoel, ik denk wel dat seizoen twee, meer actie sequenties had dan seizoen  en. Omdat,

Simon Barry 24:03

ja, ik denk dat we in seizoen twee de mogelijkheid hadden om meer actie per aflevering per uur te hebben dan in seizoen  en. En seizoen  en, ik denk dat we het een beetje meer moesten spreiden in termen van de we hadden zeker wat grotere actie in seizoen  en. De kruistochten-sequentie met het kasteel aan het einde van aflevering 10 was zeker een veel grotere actiesequentie dan we in seizoen twee deden, maar de complexiteit van de actie en seizoen twee uiteindelijk was de hoeveelheid actie die we in seizoen twee hadden zeker meer in termen van volume.

Bryan (gastheer) 24:38

Ja. En welke en welke was het meest bevredigend om te zien From Page to Screen, weet je,

Simon Barry 24:45

om kerk te leveren met al het kerkgevecht was minder gedefinieerd op de pagina. Het was niet zo dat het kerkgevecht zoals geschreven niet was geschreven als een continue soort oefening in filmen, zoals het proberen om dit soort stroom te behouden, het was geschreven als echt veel meer een soort verhaalgevecht dat je van A naar B bracht, voordat de taak opdook. In de voorbereiding daarvan, erkenden we allemaal als een team dat er het verhaal was, het verhaal van het gevecht, zoals geschreven had het niet iets bijzonders gegeven, zoals op de pagina. Dus zaten we allemaal rond de tafel met Cassia, de regisseur, en Lee en Kuko en Chi van de stuntafdeling, ikzelf, en, en we spraken over hoe we dit gevecht visueel interessant konden maken, op een manier die niet veel, je weet wel, veranderingen, je weet wel, en het ene ding waar we op kwamen was het idee om te proberen de naadloze verbinding te houden van, omdat je drie verschillende mensen hebt die vechten, het liet deze mogelijkheden toe om de actie van karakter naar karakter te laten vloeien, en dus niet op te breken. En te veel onderbrekingen. Dus ik weet niet meer waar dat idee vandaan kwam, misschien Cassia, misschien de regisseur, Lee zijn de stuntmannen, misschien ikzelf, ik weet het echt niet meer, het is zo'n waas dat hele proces. Maar we wisten allemaal dat er iets aan toegevoegd moest worden om het speciaal en gedenkwaardig te maken. En dat was de leuke manier om het probleem op te lossen. En dat gebeurt vaak in de voorbereiding. Ik bedoel, mensen praten natuurlijk over de productie als wat er op de set gebeurt. Maar de realiteit is dat veel van de beste dingen gebeuren

tijdens de voorbereiding, als je plant en uitzoekt hoe je niet alleen al die pagina's in zeven of acht opnamedagen kunt proppen, maar ook hoe je elke scène op zichzelf kunt laten staan en speciaal kunt laten voelen. Want je wilt altijd het gevoel hebben dat elke scène de meest bijzondere is. Dus als je zo'n oplossing bedenkt terwijl je maar een paar dagen hebt om het voor te bereiden en te plannen... Dat voelt echt goed. En je voelt je geweldig aan het eind van de dag als je zegt: Oh, mijn God, het heeft gewerkt. Weet je, het heeft echt gewerkt. Zeker weten. Absoluut. Dus ik was erg blij dat het zo gelopen is. Maar ik ben altijd blij dat iets lukt, want ik ben de bezorgde ouder die elke dag denkt, oh mijn god, waar heb ik deze arme mensen in gebracht? Heb? Heb ik niet genoeg geld voor ze? Ik bedoel, elke keer als een scène zich afspeelt, en je bent als, Oh, mijn God, het is echt gelukt, oké, ik ben blij. En het is alsof je niet wilt falen, je wilt niet dat het publiek faalt, je wilt niet iets eruit knippen omdat het niet werkte, wat normaal gesproken gebeurt als een scène niet uitpakt zoals je wilt of niet zo goed is als je hoopt, dan verwijder je hem vaak. En het wordt nooit gezien. En dat is altijd pijnlijk. En dat hoefden we in seizoen twee niet te doen,

Bryan (gastheer) 27:56

helemaal niet. Goed. Ik bedoel, ik, weet je, ik heb heel wat sterren geïnterviewd, zowel van voor de camera, als de geweldige mensen achter de camera. En toen ik iedereen vroeg, hoe was het om met Simon te werken, zeiden ze letterlijk allemaal, het was geweldig. Ze kunnen je niet genoeg prijzen als leider en je openheid voor creativiteit. Dus wat is het geheim van het leiden van een succesvol team? En hoe voelde het om zoveel petten te dragen onderweg? Zijn dat

Simon Barry 28:33

het eerlijke antwoord is luiheid. Ik kan het letterlijk niet alleen. En ik ben niet goed genoeg om het allemaal te doen. Dus ik heb een supersterke groep mensen om me heen nodig die zo getalenteerd zijn als maar kan. Ik denk dat ik er goed in ben om mensen hun werk te laten doen en ze niet in de weg te lopen. Ik denk dat is waarschijnlijk de vertaling van wat je hebt gehoord is dat door en daarom noem ik het luiheid. Maar het is eigenlijk geen luiheid. Het is gewoon dat ik mensen goed uitkies, en ik weet dat ze kunnen leveren in de mate dat aan mijn verwachtingen en mijn normen zal worden voldaan. Dus ik denk dat als je zulke mensen hebt, het makkelijk is om vertrouwen te hebben, het is makkelijk om ondersteunend te zijn. Het is gemakkelijk om een leider te zijn, geen baas, weet je, en met leiden bedoel ik gewoon geven, oplossen, hen helpen waar ik kan hun problemen op te lossen, vragen te beantwoorden en steun te verlenen waar ik kan. Maar als je geweldige mensen hebt, doe je minder, wat voor mij beter is, want ik wil geen 20 uur per dag werken, ik wil een normaal leven hebben. Dus ik probeer echt iedereen waarmee ik werk te stimuleren, want ik vertrouw erop dat ze hun werk beter zullen doen met mijn steun dan met mijn micromanagement. Ik heb geprobeerd iedereen mijn hoop, verwachtingen en dromen te geven van wat het zou kunnen worden en wat ik wil dat het wordt. En het is aan hen om een manier te vinden om dat waar te maken. Zonder dat ik hen probeer te vertellen hoe ze het moeten doen of wat ze moeten doen, maar ik ben graag een bron van steun en inspiratie als ik kan, want het is moeilijk. Ik denk dat ik goed ben in het visualiseren van wat het eindresultaat moet zijn. En ik kan dat overbrengen aan mensen die, als ze het script lezen, niet per se weten wat ik in gedachten heb. En dat moet ik kunnen overbrengen. Dus duidelijke communicatie, open communicatie, transparantie, al deze dingen moedigen je team aan om hun beste werk te doen,

niet alleen voor mij, maar voor hen. Ik wil dat ze trots zijn. Ik wil dat ze naar huis gaan met het gevoel dat ze een homerun hebben geslagen, en ik weet hoe dat voelt. Ik weet hoe goed het voelt als iemand je je werk toevertrouwt en je doet het goed en je gaat naar huis met het gevoel dat je iets bereikt hebt. Het is een heel goed gevoel. Ook al is het een klein ding in een film, of een groot ding. Het is een goed gevoel om te weten dat je werk gewaardeerd wordt. En dat je het goed gedaan hebt.

Bryan (gastheer) 31:25

Ik bedoel, het is duidelijk te zien op camera. Je weet hoeveel werk er achter de camera wordt gedaan. Echt waar. Ik wilde het even aanstippen. Eens kijken of ik hem goed uitspreek, Eva Treece. Eva Treece. Letterlijk, mijn excuses. De fans gaan me nu vermoorden. Maar dit heeft het internet duidelijk beïnvloed, het internet is letterlijk opgeblazen. Omdat je de fans precies gaf wat ze willen. Had je ooit gedacht dat het zoveel impact zou hebben toen je die scène aan het filmen was? Met Beatrice en Ava?

Simon Barry 32:00

Eh, ik wist dat was ik denk ik hoopte dat het zou gebeuren. Ik hoopte dat het zou uitspelen op een manier die gemeen was, we schreven het hele tweede seizoen voordat seizoen één uitkwam. Dus we wisten niet welke impact Aviatrix zou hebben bij de fans. Maar we probeerden niet te eren, we probeerden nog steeds te eren waar de personages heen gingen in deze reis van hun relatie. En we wisten dat we het niet te snel wilden doen. We wisten dat we wilden dat het een organisch verdiend moment zou zijn, in plaats van een geforceerd moment of iets dat alleen maar was om clicks te krijgen. En ik denk dat dit, de voldoening ervan, het bloed ervan zijn, het zien ontploffen was omdat het voelde, denk ik, omdat mensen voelden dat het authentiek was. En ik denk dat in die authenticiteit, dat het bevredigende zit. Het is niet het aantal clicks of de reactie, het is het feit dat mensen echt ontroerd waren, weet je, ze voelden dat het een ontroerend moment was. En het had emotionele kracht, dat is alles waar we aan denken op de dag, wanneer we het schrijven of plannen of filmen. Alles wat ik wil is dat het publiek gelooft dat dit een waarheidsgetrouw moment is. En dat het goed wordt gedaan, met respect, en met een gevoel van belangrijkheid dat niet overdreven is. Weet je, je wilt dat het voelt als een moment waar en we waren allemaal fans van verhalen, we kennen allemaal de momenten die ons doen stikken en ons emotioneel verbonden doen voelen met personages en de verhalen en je probeert als filmmaker altijd, hopelijk, dat te bereiken als je het zelf doet. Dus als schrijver en regisseur is het beangstigend, omdat je denkt: Oh, mijn god is dit? Ik weet dat de acteurs het kunnen. Het is als, kan ik het doen? Kan ik het voor elkaar krijgen? Gaat dit werken met de muziek, het shot en de blokkering? En gaat het werken in de context van de hele reis die ons hier heeft gebracht? Gaat dit betekenen wat ik hoop dat het betekent en dat het leuk was voor het publiek? Want ik kan ze niet vertellen dat ik alles in deze mand stop. Ik hoop dat het niet ontploft of mislukt, want het kan en het heeft, je weet dat daar het potentieel voor is. Dus ja, het is minder. Ik bedoel, ik vind het geweldig dat het publiek de Aviatrix hashtag gebruikt om hun genegenheid voor de show te tonen. Ik denk dat het geweldig is, maar het is belangrijker voor mij dat die individuele persoon in hun moment van kijken naar de show dat het een impact op hen had. Dat is meer wat ik probeer te doen. In mijn job meer dan te proberen een internetsensatie of een Twitterstorm te creëren.

Bryan (gastheer) 34:53

Ja, precies. Ja, ik bedoel, ik bedoel, het was geweldig voor de representatie om dat op het scherm te hebben. Maar het werd gedaan op zo'n normale, echt eerlijke manier. En het doet niets af aan de show zelf. En het was gewoon prachtig gedaan. En, weet je, het zou niet uitmaken of het een, je weet wel, een hetero koppel was, een queer koppel, weet je, dat dat zou hebben gewerkt voor, voor iedereen. En, weet je, het is gewoon fantastisch. Ik bedoel, ik heb twee kleine meisjes. Ik wil dat ze opgroeien met dingen die natuurlijk en eerlijk lijken. Zodat ze niet beïnvloed worden op een manier die onnatuurlijk is. Als je begrijpt wat ik bedoel. Weet je, ik vraag me af,

Simon Barry 35:41

Ja, dat is de manier waarop het zou moeten zijn. En het is eigenlijk ook een grote les als schrijver, dat je het waarheidsgehalte van personages, reizen en evoluties niet kunt vervangen door iets dat een verklaring is over seksualiteit of geaardheid, want dat is geen goed schrijven, goed schrijven is dat je het personage dient, je dient geen agenda. Goed schrijven is dat het moment verdiend is en echt aanvoelt, niet dat het nodig was om een punt te maken. De dag dat ik een scène opneem met iets dat een agenda dient, is de dag dat ik faal als schrijver voor mijn personage, mijn personages, ik heb ze teleurgesteld, dus het moet een karakterkeuze zijn. Het moet een karakterreis zijn die verdiend en echt is. En dan voelt het natuurlijk, omdat de personages die ervaring beleven. Het is niet dat ik een politiek statement maak, wat ik niet deed, ik maakte een karakter statement. Dit is liefde. En het is echt. En het moest worden uitgedrukt op dit moment. Omdat het misschien nooit meer uitgedrukt kan worden. En dat is gewoon, voor mij is dat zoals dat je in de plaats zet waar je gaat, ik werk voor deze personages, ik werk voor het publiek zodat ze weten dat deze personages met respect worden behandeld. En als het bijproduct daarvan een eerlijk, liefdevol moment is, dan is dat niet standaard. Geweldig. Ik neem het, ik hou van hem, want zo zou de wereld kunnen zijn.

Bryan (gastheer) 37:16

En dan wilde ik overgaan naar de marketing van de show, waar veel over gesproken is. Dus ik zal eerlijk zijn, ik weet niet hoe het werkt met Netflix. Maar ik maak deel uit van het Netflix Media Center. Dus toen Netflix seizoen één uitkwam, zag ik eerder dan iedereen dat er een show uitkwam genaamd Warrior Nun, kreeg alle achtergrondinformatie, de foto's en dat soort dingen. Bij seizoen twee verscheen het nooit op het mediacentrum. Het verscheen nergens. Ik bedoel, wist je dat dit ging gebeuren? Of was dit een keuze die Netflix maakte? Of was het gewoon een bundel? Voor hen? Goed,

Simon Barry 38:05

het is uiteindelijk krijg ik niet direct betrokken bij Netflix in termen van het instellen van een agenda over marketing, omdat ze, vooral op een show, dat is een van hun studio shows die we een show die ze dat ze dat we intern ontwikkeld dat ze zijn de ze zijn de enige financiële verantwoordelijkheid voor Ik vertrouw erop dat ze naar me toe komen met wat ze nodig hebben van mij of delen met mij als een showrunner en als de iemand die krijgt om de show te vertegenwoordigen, en onze vragen beantwoorden of wat het ook is. Dus normaal gesproken word ik niet van tevoren ingelicht over hun strategie, behalve de basisdingen zoals, je weet wel, ze gaan een trailer plaatsen op dit moment, of ze

gaan wat belangrijke beelden vrijgeven op dit moment, of hier is de releasedatum die we van tevoren zullen hebben. Ik ben niet gevraagd om, ik bedoel, ze vragen me wel om commentaar op dingen zoals de trailer voordat ze hem uitbrengen en andere dingen. Maar ik maak geen deel uit van die gesprekken over algemene marketingstrategie. Dat is hun interne proces. Het is een beleefdheid dat ze me zelfs maar betrekken bij deze discussies, denk ik. En dus als ik deel uitmaakte van dat gesprek, zou ik natuurlijk de vlaggen hebben gehesen en gezegd: "Hé, ik wist hier niets van. Ik wist niet dat jij of een journalist geen toegang kreeg zoals wij veronderstelden. Ik ben me niet bewust van wat ik zie, zoals elke fan, dus ik zag billboards en seizoen één. Ik zag geen billboards in seizoen twee, en ik zei, Hé, krijgen we een billboard in seizoen twee? En iemand zei, Ik denk het niet. En dat was het. Dat is het einde van het gesprek. Maar weet je, de werkelijkheid is anders in 2020 tot november dan in juli 2020. Toen Noord-Ierland seizoen één uitkwam, zaten we in een woestijn van inhoud die vanwege COVID, en omdat veel shows niet op tijd uitkwamen, omdat ze werden onderbroken, of wat niet, er was heel weinig concurrentie voor Warrior Nun in en het was, ik denk dat het 4 juli weekend is, in 2020. Ik bedoel, je kon je geen betere release wensen voor een onbekende show, een show van een ander genre in een heet weekend in het midden van een zomer waarin de meeste shows die uit hadden moeten zijn, uitkwamen. Dus we hadden een mooi moment van geluk. En in een wereldwijde pechsituatie zorgde dat ervoor dat Warrior Nun, denk ik, overal veel aandacht trok. En in seizoen twee hadden we dat geluk niet, we hadden de pech dat de productie van seizoen twee werd uitgesteld door COVID en de release werd verschoven naar de herfst in plaats van de zomer. En andere shows, veel, veel andere shows, grote shows zoals Wednesday, the crown, en at 99, die allemaal tegelijk uitkwamen en die we moesten delen. Die ruimte. Dat is het voorrecht van Netflix, ik kan ze niet vertellen wanneer er twee shows zijn. Het is absoluut hun business model. En ze weten wat ze winnen en verliezen door deze beslissingen. En dat gaat mijn salarisniveau ver te boven. En ik wil geen expert zijn in het maken van shows, en ik heb ze niet geprogrammeerd. Maar ik heb wel het gevoel dat als je seizoen één en twee vergelijkt, in termen van hoe de show presteerde, we op geen enkele manier zo goed konden presteren als seizoen één. Ik denk niet dat alleen vanwege de aard van het universum, we werden losgelaten in ik bedoel, we hadden zo'n mooi, stralend moment in seizoen één. En ik denk omdat er heel weinig inhoud uitkwam dat we een extra persaandacht kregen, weet je, en weet je, misschien ook, omdat veel van de mensen die Netflix zijn niet dezelfde mensen zijn die ze toen waren we hadden gewoon niet iemand die de show zo leuk vond. Ik weet het niet, ik ken geen van deze. Ik kan je vragen hierover niet beantwoorden. Ze geven de data en de data is dat seizoen twee niet op hetzelfde niveau presteerde als seizoen één. En dat was uiteindelijk de reden die ik kreeg voor de annulering. Ik moet dat accepteren. En ik moet dat nu geloven. Betekent dat dat de fans Netflix kunnen overhalen om hun beslissing terug te draaien? Dat zou ik nooit zeggen. Dat zou ik nooit zeggen. Het is niet mogelijk. Omdat ik het niet weet. Ik ben niet de persoon die weet hoe dingen werken. Ik ben gewoon een buitenstaander zoals iedereen. En ze deden het met Sensate. Dat is het bewijs dat het niet kan gebeuren. Dus wie ben ik om te zeggen dat het niet kan gebeuren met Warrior Nun? Ik ga net als iedereen doen. Kijken hoe deze jongens deze geweldige campagne lanceren en hopen op het beste voor mezelf voor de show. En voor de fans meer dan wie ook. Want ik wil absoluut dat de shows doorgaan en het verhaal nu vertellen, maar als het niet lukt met Netflix of een andere streamingdienst, zijn er dan andere manieren om het verhaal voort te zetten? Ik denk dat die er zeker zijn en natuurlijk is er de mogelijkheid van een speelfilm er is een mogelijkheid van andere media, van animatie misschien van een graphic novel waar we zagen waar dit alles begon. Ik weet het niet. Ik

bedoel, dat is het mooie van dit soort processen, niemand kan definitief zeggen dat dit niet kan gebeuren. Omdat niemand het definitief weet is het prachtig op die manier dus hou de hoop levend.

Bryan (gastheer) 43:51

Ja, hou het levend. Ik bedoel, ik moet zeggen toen het geannuleerd werd, was ik ontdaan. Het was grappig, ik interviewde David Hayter opnieuw, en halverwege... Nou, hij berichtte me na het interview, om te zeggen dat je halverwege het interview een sms van je kreeg.

Simon Barry 44:08

Ja, ik sms'te hem niet wetende dat hij geïnterviewd werd, arme jongen. Ik voel me daar vreselijk over. Maar weet je, je moet het mensen ook meteen vertellen, want met Netflix, geven ze je een soort van naar ons hoofd dat het naar de media gaat. En dus moest ik de technische contactpersoon een cast om enkele van de belangrijkste creatieven, de andere producenten, ik wilde dat ze horen het van mij, niet van Twitter, of, weet je, een ander voertuig. Dus dat is waarom, weet je, dat is mijn soort van reset, want ik denk dat ik was het twee of drie uur Headstart gaven ze ons om iedereen te laten weten.

Bryan (gastheer) 44:49

Dus ik bedoel, ik bedoel, vanuit een annulering oogpunt. Ik bedoel, er zijn veel shows geannuleerd. Ik bedoel, ik denk 160 vorig jaar, en dan krijgen we natuurlijk het nieuws hebben Snowpiercer nu, niet show in seizoen vier op TNT nu ze nu op zoek naar een andere streaming platform ook. Ik bedoel, denk je dat dit de manier gaat veranderen waarop shows worden geschreven met het risico dat ze worden geannuleerd? In de weg? Dicht bij het strand elk seizoen?

Simon Barry 45:19

Ik weet het niet. Ik bedoel, ik denk dat het in het achterhoofd van mensen zal zitten, mensen zoals ik die shows maken, weet je, ik denk dat het zeker in ons achterhoofd zal zitten dat dit de nieuwe, de nieuwe orde is. Ik denk dat het ook de manier zal veranderen waarop deals worden gestructureerd, in de zin dat, weet je, ik bedoel, ik persoonlijk denk dat, weet je, de hoeveelheid tijd en moeite die je steekt in het maken van een seizoen televisie, het is ongelooflijk. Ik bedoel, je hebt geen leven, je hebt geen mogelijkheid om een normaal leven te leiden als je een TV show maakt. Dus al dat werk doen, en denken dat het nooit door iemand gezien zal worden, zou voor mij het slechtst mogelijke scenario zijn, niet alleen voor mezelf, maar ook voor de mensen die ik inhuur. En dus wil ik niet in die positie zitten. Weet je, als er een manier is om het te vermijden, zal ik een manier vinden om het contractueel of financieel te vermijden. Ik weet het niet. Ik bedoel, misschien is er geen manier om het te vermijden. Ik denk dat we misschien in een nieuw tijdperk zitten waar dit de nieuwe realiteiten zijn, maar zeker, het zal waarschijnlijk iets zijn dat veel meer ter sprake komt in de schrijfkamer, in termen van hoe verhalen zich ontvouwen en hoe we het lange spel benaderen, weet je, maar dat gezegd hebbende, je weet maar nooit, misschien komt het in een show zoals, This is us, of The Last of Us. Die waarschijnlijk een tiental jaren zal duren als we geluk hebben. En dat is, weet je, dus weet je, er is altijd het potentieel van beide uiteinden van dat spectrum, toch. Maar, ja, ja, het is, het is, wat kan ik zeggen? We hebben

het hier over mijn werk. Dus het is, het is een puinhoop. Als je praat over relaties en dingen. Ik moet nu een nieuwe manier vinden om geld te verdienen. Nou, het is niet alleen de show. Het is mijn levensonderhoud.

Bryan (gastheer) 47:16

Ik bedoel, we, ik heb vragen voor je gesteld op het wereldwijde web. En ik heb een paar vragen van fans. En er was één fan die meteen antwoordde, binnen enkele seconden nadat ik de post had geplaatst. Zijn naam is Tristan, ik weet niet of je hem kent. Maar hij heeft Oké, hier is de mijne. Als je een spin off van een Warrior Nun personage zou moeten doen, wie zou dat dan zijn? En waarom Vincent?

Simon Barry 47:42

Nou, omdat Tristan de beste is. Hij is zo mooi. Zo'n goede acteur. Ik kan mijn Frans met hem oefenen omdat hij perfect Frans spreekt en ik niet. Ik hou van Tristan, en ik zou alles met hem willen doen. Ik bedoel, ik vertrouw me. Ik zal weer met Tristan werken. Gegarandeerd, of het nu de volgende versie van Warrior Nun is, of het seizoen van Warrior Nun, of iets anders. Ja, hij is zo'n acteur. Ik kan er niet meer omheen.

Bryan (gastheer) 48:14

En dan hebben we nog een vraag. Vraag hier. Ik zal dit voorlezen, want het is nogal klein op het scherm. Maar er staat Oom Simon, kunt u alstublieft de regel hieronder uitleggen? Wanneer Beatrice zegt Wees vrij? Weet u, kunt u uitleggen wat ze bedoelt met die zin? Inderdaad.

Simon Barry 48:36

Ja, ik heb zoveel nichtjes. Nu, Brian, wist je dat? Wist je hoe

Bryan (gastheer) 48:40

jaren je hebt? 1000s. Je hebt 1000s 10s van

Simon Barry 48:44

1000en nichtjes en neefjes aan AI? Ik zou zeggen dat Beatrice vrij is. Nou, laten we zeggen toen ik die regel schreef, probeerde ik de regel meer dan één ding te laten betekenen. Ik denk dat het ontworpen was om de hele reis van Eva's leven te omvatten, die een reeks cellen was, weet je, reeks vallen, een reeks verplichtingen, een reeks verwachtingen. En dus aan de ene kant, Beatrice die wist dat Ava vrij wilde zijn van al die kooien en verplichtingen en verwachtingen, want dat was uiteindelijk iets waar Ava nooit om had gevraagd in haar leven. Ze had nooit gevraagd om gewond te raken. Ze had er nooit om gevraagd om in dat weeshuis te blijven. Ze had er nooit om gevraagd om Halo te krijgen. Ze heeft nooit gevraagd om deel uit te maken van de OCS, ze heeft nooit gevraagd om de Warrior Nun. En dus was ze een wezen, een dienaar van een groter plan waar ze geen deel van uitmaakte. Ik denk dat

Beatrice wilde dat ze daar ook vrij van was. En dat wat liefde is, weet je, liefde is, is weten dat iemand iets nodig heeft en jij het hem kan geven. En, en Beatrice wist waarschijnlijk ook dat het enige wat Ava tegenhield om vrij te zijn, Beatrice was. Dus ze gaf haar toestemming om afscheid te nemen, denk ik. Maar ik denk dat er andere lagen zijn die het publiek zal lezen die net zo geldig zijn als mijn uitleg die waarschijnlijk meer betekenis heeft. En soms als je deze dingen schrijft, probeer je niet letterlijk te zijn, je probeert een esoterisch gevoel van iets groters aan te boren. Dus op een vreemde manier zet ik vaak zulke regels in, die opzettelijk vaag of algemeen zijn, omdat ik wil dat het publiek zijn eigen versie van de reden schrijft, niet omdat mijn versie het laatste woord is, omdat er meer is dan wat ik schrijf. Er zit meer in deze personages dan ik kan uitdrukken. Dus ik vind het leuk dat juist deze regels andere versies genereren die waarschijnlijk beter zijn dan mijn versie en net zo betekenisvol, net zo geldig.

Bryan (gastheer) 51:13

En dan is onze volgende vraag, waarom hebben we niet zoveel Ava inside gedachten als in seizoen één, in tegenstelling tot seizoen twee

Simon Barry 51:25

Donita. Ik bedoel, hoe meer we Ava leerden kennen, hoe minder we haar interne dialoog nodig hadden, dat was een beetje de les van seizoen één, minder dan seizoen één, seizoen één, we hadden dubbel zoveel interne dialoog geschreven en we gebruikten, we schraptten het meeste ervan, omdat het overbodig was. Ik bedoel, Alba heeft geen interne dialoog nodig om je te vertellen wat ze denkt, of hoe ze zich voelt. En de helft van de tijd keken we hier naar, de stukken met haar uitvoering van de scène. En weet je, je had de dialogen niet nodig, op het geluidsspoor was het duidelijk hoe ze zich voelde, het was duidelijk wat ze deed. Dus begonnen we het te verwijderen, te verwijderen, te verwijderen, te verwijderen. En tegen de tijd dat seizoen twee kwam, werd het meer gezien als een artefact van seizoen één dan de noodzaak voor seizoen twee. Dus gebruikten we een beetje aan het begin, gewoon om ons in de modus van de show te krijgen en kort, kort wat dingen in te korten die we tussen seizoen één en seizoen twee hadden, en ook om mensen die misschien vergeten waren wat er in seizoen één was gebeurd, sneller in de show te brengen. En als we het dan in seizoen twee op kleine manieren gebruikten, was het echt voor een komisch effect of een redactioneel dat we vonden dat het gewoon een andere laag zou toevoegen die interessant was, maar het was nooit bedoeld om deel uit te maken van het verhaal. En eerlijk gezegd, met Alba heb je het niet nodig. Ik bedoel, ze is gewoon zo goed. Laat haar haar ding doen.

Bryan (gastheer) 52:59

En dan wil ik het nog even over de fans hebben, omdat je zei dat je geen reclamebord voor seizoen twee kreeg. Ik denk niet dat je het op Twitter hebt gezien. Ja, het is niet waar. Letterlijk, ze krijgen een billboard. Ze hebben bloemen ballon boeketten gestuurd naar alle streaming, en het is gewoon geweldig en adembenemend. Genomen. Ik bedoel, wat zijn je gedachten, je weet wel, over de inspanningen die ze eigenlijk doen, I

Simon Barry 53:26

Ik vind het geweldig. Ik bedoel, dit gebeurt misschien nooit meer in mijn leven in een show waar ik deel van uitmaak. Dus doe mee op een manier dat ik kan zijn zoals de fans en gewoon kan genieten van deze reis van genegenheid en inspanning. Het is geweldig dat ik dat doe. En ik voel me niet verantwoordelijk op een goede manier ik voel me niet de woordvoerder, wat leuk is. Zoals ik gewend ben, ik ben gewend om de leider van de show te zijn. En ik hoef hier niet de leider van te zijn omdat het al in goede handen is. En het wordt beter beheerd dan ik zou kunnen. En het is een reis die ik mag maken met de fans van Warrior Nun die ik normaal niet mag maken, ik mag niet verrast worden of meedoen. Omdat ik meestal degene achter de schermen ben, die de platen draait. Dus dit is iets geweldigs. En het is altijd voor mij, ik zie elke actie als een uiting van de liefde van mensen voor de show, wat betekent dat we goed werk hebben gedaan als een team van filmmakers dat we geslaagd zijn. Dus elke dag, is het een herinnering dat die twee jaar niet alleen geweldig waren in het maken van de show, maar ze waren geweldig in wat we konden brengen aan de fans, en de mensen die de show waarderen. En dat is echt geweldig. Ik bedoel, dat is waarom ik ervan geniet, omdat ik weet dat ik misschien nog vijf of zes shows doe en dit niet zal gebeuren. En dus is het alsof dit de campagne van ik probeer de show te redden, weet je, natuurlijk, ik wil niet geannuleerd worden, weet je, opnieuw en opnieuw en opnieuw. Maar het idee dat de fans zo in opstand komen is verbazingwekkend. Ik heb er gewoon ontzag voor. Ik bedoel, en elke dag, het is als een kerstcadeau van nieuwe kunst en nieuwe uitingen van genegenheid en gewoon allemaal zo positief, weet je, ik bedoel, ik, ik hoop echt dat je weet dat wonderen gebeuren en dat Netflix besluit om zichzelf terug te draaien denk ik dat dat zal gebeuren, ik heb geen idee. Ik wou dat ik meer inzicht had in de manier waarop mensen denken en werken, maar dat heb ik niet, ik ben een buitenstaander. Van de Netflix organisatie ben ik geen insider, ik heb geen toegang tot die dingen. Ik ben een aannemer, weet je, ik word ingehuurd om de show te doen. En dan ben ik klaar. Dus ik wou dat ik meer mee kon doen. Maar ik moet ook weer werken met Netflix, ik heb een film met hen die niets te maken heeft met Warrior Nun, maar ik werk met hen als een, als een bedrijf, als een producent, ik moet hun beslissing respecteren, ik respecteer hun beslissing. Maar tegelijkertijd geloof ik ook dat de fans recht hebben op een stem. En, en, en, weet je, ik ben blij dat ze genoeg om de show geven dat ze deze moeite doen en geld inzamelen en billboards plaatsen, en alles wat ze doen, ik vind het gewoon, het is ongelooflijk.

Bryan (gastheer) 56:31

Het is verbazingwekkend. Ik was laatst op een Twitter ruimte met, ik denk dat het 2000 mensen waren. En letterlijk, het was als luisteren naar een militaire operatie. En iedereen is zo intelligent en slim. En, en ze weten gewoon, hun spullen. Dat doen ze echt. Dus blijf vechten. Blijf je weet wel, Instagram tweeten en al die jazz. Want wie weet, zoals je zei, twit, kan Netflix het sinds acht terugdraaien. Het zou kunnen ik bedoel, is er een kans van misschien als ze niet eindigen in dit verhaal uit? Ik bedoel, je noemde duidelijk een film of animatie. Ik bedoel, zelfs als een twee aflevering soort afwerking soort van om dingen af te strijken, of, nou ja,

Simon Barry 57:21

er zit waarschijnlijk een juridische component aan, waar ik veel te dom voor ben om het te begrijpen. En daarom ben ik niet verantwoordelijk voor contracten of iets dergelijks, want niemand vindt dat ik me met dat soort dingen moet bezighouden. Maar creatief, ja, natuurlijk heb ik, ik heb ideeën over

waar het verhaal heen wil. En ik weet dat er een verhaal te vertellen is, en ik weet waar de personages naartoe gaan, welke vorm dat aanneemt zal uiteindelijk afhangen van twee dingen, de legaliteit ervan en het geld, de legaliteit van wat mag worden gedaan vanuit het contractuele oogpunt van dit eigendom dat ik niet bezit, ik heb geen controle, maar ik zou kunnen, ik ben een gewillige dienaar van, maar andere mensen hebben de wettelijke rechten, ik heb niet de wettelijke rechten. Dus zij bepalen of er een legaal pad is om het verhaal voort te zetten. Dat is nummer één. Nummer twee, wie gaat ervoor betalen. Elke vorm van media maken is inherent duur, dus iemand zal het risico moeten nemen, wie gelukkig zal zijn. Ik weet het niet. Maar ik ben een gewillige dienaar. In dat proces, als het zou gebeuren. Dus zoals de meeste mensen, ga ik uiteindelijk wachten om uit te vinden wat deze kansen zijn en hoe ze zich zullen presenteren. En dan kan ik deelnemen als een creatief persoon, wat ik doe. Maar hoe het zal gebeuren, zal uiteindelijk aan advocaten en geldmensen liggen. En zoals altijd, en dat is echt waar het succes van dit zal liggen, zal het liggen in dat proces en hoe dat wordt beheerd, hoe het wordt gedaan met, weet je, ik zou zeggen uiteindelijk met transparantie en respect, en met de, met de tegenwoordigheid van geest om te beschermen, weet je, de, de personages in het verhaal op een manier die het verdient. En dus zullen jij en ik hopelijk dit verhaal wie weet in een andere vorm, of een ander of een ander hoofdstuk op de weg terugzien, maar ik heb geen idee hoe dat er op dit moment uit zal zien.

Bryan (gastheer) 59:28

Somogy was een geweldige gast, dank je voor je komst. En wie weet zien we elkaar weer, weet je, in de nabije toekomst voor seizoen drie of een nieuw jaar, een reïncarnatie van het verhaal, maar Simon pas goed op jezelf. Hou je veilig en blijf super, mijn vriend. Dank je, Brian. Ik waardeer het.